

בס"ד י' שבט ה'תשע"ד
 הדלקת נרות - 16:35
 צאת השבת - 17:27
 רבנו תם - 17:59
 לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה ארבע עשרה - עלון מס' 702
 @ סוף זמן "ברכת הלבנה" יום רביעי כל הלילה.
 @ ביום רביעי בערב "סעודת" ט"ו בשבט.
 יש להרבות באכילת פירות שנשתבחה בהם א"י.
 לא אומרים תחנון ביום חמישי ראש השנה לאילנות.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

פפטידין: "וחשר דבורה"
 (שופטים ה')

פרשת בשלח שבת שירה

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
 להשתתף בסעודה הרביעית
 בבית הכנסת "אוהל-מועד"

מעייני הפרשה:

← לאחר היציאה ממצרים, הולכים משה במדבר.
 ← המצרים רודפים אחרי בני ישראל ומשיגים אותם על שפת ים סוף.
 ← **קריעת ים סוף**, בני ישראל עברו בשלום בתוך הים ביבשה, והמצרים טבעו בים.
 ← **"אז ישיר משה"**, שירת הים, שיר הודיה לה'.
 ← קורות בני ישראל בדרכם מים סוף עד להר סיני.
 ← פרשת המן והשלו, שיעורים בביטחון בקב"ה.
 ← נס המים מהסלע, ומלחמת עמלק.
 ☞ **"והמשיח עליו בני ישראל מארץ מצרים"** (וי"ג י"ח) ו**חמשים** כתוב, **רמז לחמישה חומשי תורה**. התורה הייתה כלי זינים של ישראל בצאתם ממצרים ובכוחה יכלו לכל האומות שקמו עליהם. הדבר היה לפני מתן תורה, ומכאן שהיענות לציוויו של משה ואמונתם בבורא הייתה שקולה כנגד כל התורה. (כלי יקר)
 ☞ **"מה תצק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו"** (וי"ד ט"ו) מה תצק אלי - רמז לו: אתה עתיד לצעוק אלי מי יום בהר להתפלל על ישראל. ה' תיבות על אחותך מרים: אל נא רפא נא לה. כי עת לקצר ועת להאריך. אבל עתה אין זמן להתפלל כלל. **דבר אל בני ישראל ויסעו**. (בעל הטורים)
 ☞ **"ויכא זחם אלקים דרך ארץ"** השם יתברך לא נחם באופן טבעי, כדרכו של עולם. שהרי נהוג בעולם, כי מים יורדים משמים ולחם עולה מן הארץ, ואילו עם בני ישראל נהג ה' יתברך להיפך-**לחם הוריד מן השמים** (המון) **ומים העלה להם מן האדמה**. (עלי באר).
 ☞ **"ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים"** (וי"ז ח') מה ראה עמלק לבוא להילחם בישראל אחרי ששמע את כל הניסים והנפלאות? אלא אמר, במה הם מתגאים? בזכות שלושה צדיקים והם האבות. הרי גם הוא מזרעם שהוא מזרע עשו. ועוד, בשמו חתומים בראשי תיבות עוד צדיקים. **עמלק** - ר"ת: עמרם, משה, לוי, קהת. לכן אמר משה ליהושע בחר לך אנשים. שיראה מה בסופי תיבות שלהם: עמרם, לוי, קהת, משה - סופי תיבות: **מיתה**.
 ☞ **"וירדפו מצרים אחריהם... סוס רכב פרעה ופרשיו..."** רכב פרעה ופרשיו ראשי תיבות **רפן** (ידיהם) כאן רמזו תחילת מפתל מצרים ברכב בפרשים ופרעה עצמו. אחריהם = 264 בגימטריא סדר = 246. **סדר** - ראשי תיבות: **סוף דרך בדיפה**.

☞ **"ה' ילחם לכם ואתם תחרישון"** (יד יד) הרה"ק רבי מאיר מפרמישלאן זי"ע היה אומר: אמנם ה' הוא הנותן לחם לכל בשר (**ילחם** מלשון **לחם**), אולם ואתם תחרישון! - עליכם לעשות השתדלות - לעבוד ולחרוש...
 ☞ **"ויאמינו בה' ובמישה עבדו"** (וי"ד ל"א) **את ה' ויאמינו בה' - ר"ת: איוב**. שהיה ירא ה'. ויובן על פי המדרש (שמו"ר כ"א) בשעת קריעת ים סוף, בא השטן וקיטר על ישראל. הללו עובדי עבודה זרה והללו עובדי עבודה זרה, מה נשתנו אלו מאלו? מה עשה הקב"ה, מסר לו את איוב שהיה מיועצי פרעה, כדי שיתעסק אתו, ובינתיים יעברו בני ישראל את הים.
 ☞ **"אז ישיר משה ובני ישראל"** (ט"ו א') כשיצאו ישראל מן הים ברכו: ברוך מחיה מתים. (מדרש). ירמוז מה שדרשו חז"ל: **אז שר** לא נאמר אלא **ישיר**. מכאן לתחיית המתים מן התורה. לכן, כיוון שיצאו מן הים ואמרו שירה המתחילה באז ישיר **לשון עתיד**, ידעו שיש תחיית המתים לכן ברכו ברוך מחיה המתים. (ישמח משה)
 ☞ **"והמשיח עליו בני ישראל מארץ מצרים, ויקח משה את עצמות יוסף עמו..."** בני ישראל עלו חמושים, ומה היה כלי זינים? - עצמות יוסף. שכן זכותו של הצדיק מגינה על העם, ו**גדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם**. (תורת משה).
 ☞ **"הכנס לב יקח מצוות"** זה משה. שבשעה שכל ישראל עסקו בבזיה עסק הוא בעצמות יוסף (ילקוט). **אמנם הבזיה אף היא הייתה מצווה**, אך היתה זו מצווה שהביאה גם תועלת אישית. חכמתו של משה היתה בזה, שהעדיף ליטול לעצמו מצווה שאין בה כל תועלת אישית, שכן מצווה כזו עומדת על מדרגה גבוהה יותר. לפיכך נאמר **"ויקח"**, כי אין קיחה אלא לשון **"הגבהה"** - הוא הגביה את עצמו בזה שעסק במצווה זו של עצמות יוסף. (אבני נזר)

העלון טעון גניזה במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

הסירו מכשול מדרך עמי!
 אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

"טו' בשבט - הפילה לאתרוג נאה"

טוב להתפלל בטו' בשבט על אתרוג נאה, שהרי אמרו חכמים שאז מתחיל השרף לעלות באילנות. זמן הגון להתפלל על האתרוג של סוכות הבא כשמתחילה לעלות חיות מחודשת בעץ.

יניקת העץ מן האדמה, שורשיו בה; ופירותיו מתחדשים בו - בהתאמה לסוגו, בהשקיה והזנה לפי עניינו.

האדם יונק מעומק נשמתו, שהיא הופעה, גוון, של נשמת ישראל, חלק אלוה-ממעל. ונשמתו מתגלה באופיו הייחודי, בתכונותיו היסודיות. ה"בני יששכר" מלמדנו כמה כללים חשובים בענייני גידולו, התפתחותו וחינוכו.

קודם כל, שימת הלב לחינוך, להשפעה, להתגדלות - צריכה להיות **מההתחלה**. רק מתחיל השרף לעלות באילנות, בתוכיותם, עוד טרם ליבלבו - וכבר יתפלל על אתרוג נאה, על הפרי המוגמר בהדרגה שלמותו.

ובמקביל - שימת הלב אל החינוך, אל האוירה, מההתחלה. ולאזן דווקא החינוך המילולי. כל שלב בהתגדלות - לפי מה שמתאים לו. עצם החום והיחס הנעים, המעודד. שלילת השפעות מזיקות, מזעזעות. אוירה מתאימה, בנחת, פתיחות ואמון. אחר כך ההרגלים הטובים - **"סור מרע ועשה טוב"**.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

כאשר ההורים מקדימים דברי שבח לביקורת, הדבר יעזור לילד להבין כי מתכוונים לתקן את מעשיו. תחושה זו תהווה כלי מרכזי ליצירת הבנה שביקורת היא גורם בונה המונע את ההרס, ולא חלילה יוצר הרס.

ילד שקיבל בביטחון שבחים וגם הביקורת השמעה באוזניו בנועם, יפתח גישה חיובית לעולם כולו ולחברה שסביבו. לילד כזה יש סיכוי שיהיו לו חברים רבים, שהרי בכל חבר הוא ימצא את הפן החיובי.

בספר 'תומר דבורה' נאמר כי אנחנו צריכים ללמוד מבורא עולם. כאשר הבורא מתבונן במעשי האדם, הוא יוצר הפרדה בין מעשיו החיוביים למעשיו השליליים. באופן זה רשם המעשים החיוביים נשמר ומשפיע רבות. גם האדם צריך ללמוד להבחין בין הדברים החיוביים והשליליים שנעשים על ידי החברה שסביבו.

זאת אחת המשמעויות של מצוות "ואהבת לרעך כמוך", להתייחס אל מעשי האחר לפי אמת המידה שבה אנו מתייחסים למעשינו, וזו גם החובה המוכרת לכולנו: לדון כל האדם לכף זכות. זה בדיוק מה שכל אב ואם אמורים לעשות כדי לקדם את ילדיהם ולהנחיל להם את היכולת להתמקד בפן החיובי של החיים.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה

כ"אפרים ושמחה דיידי הי"ו
שתרמו לסעודה הרביעית בלויין.
 זכות השיעור בלויין לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות הם וילדיהם בפרנסה טובה, אושר וחיים טובים. וזיווג הגון **משורש נשמתו הטהורה למנשה** בן שמחה הי"ו ולהבדיל לעיני **סולטנה** בת יוסף ושמחה ז"ל

פרכות ואיחולים אפסיים

ל"צחק ורבקה הרוני הי"ו
 בהגיע הבן **ל"איר** נ"י **ל"מ"זוהר**. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ובכל דרכיו ומעשיו. שיתברך ברוחניות בגשמיות, יצליח בלימודיו ויפוצו מעיינותיו להגדיל תורה. וברכה **לבאבאי וגולשן באבאי** ולמשפחת **הרוני הי"ו**

רפואה שלימה

ל"שמחה ל"ארי
 בת ביבי מנב"ת הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה וש"ס"ה גידיה. שתחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות עם בעלה **רחמים הי"ו**

ברכה והצלחה ופרנסה טובה

ל"די ורמי יצחק-פור הי"ו
שתרמו לסעודה הרביעית בלויין.
 זכות השיעור בלויין לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות הם וילדיהם בפרנסה טובה, אושר וחיים טובים. וזיווג הגון **משורש נשמתם הטהורה לילדיהם** עוד השנה. ולהבדיל לעיני **שולמית** בת עזרא ז"ל

רפואה שלימה

ל"מרים יעי"ש
 בת שמחה מנב"ת **הזקוקה לרחמי שמיים**. הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה וש"ס"ה גידיה. שתחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות ונעימות. **הציבור מתבקש לקרוא תהילים לרפואתה.**

פרכות ואיחולים אפסיים

ל"יר ואביבית סבאי הי"ו
 לרגל הולדת **הבת** מנב"ת יה"ר שתגדל כאימותנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאה, ותזכו לחופתה שתצליח בכל דרכיה ומעשיה. וברכה והצלחה **לאפרים ושמחה דיידי הי"ו** ופנחס **ויונה סבאי הי"ו** שירונן נחת מכל יוצאי חלציהם

רפואה שלימה

ל"מרדכי אלעזר
 בן מרים הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"ס"ה גידיה. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות עם רעייתו **דינה** מנב"ת.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון **"אברהם יג"ל"** משדר בלויין **בכל מוצאי שבת** את שיעורו של **הראשון לציון** הר"ה יג"ל **יצחק יוסף שליט"א** בבית הכנסת **"אוהל מועד"** בשעה **20:30** השיעור יוקרן על **מסך ענק**. בע"ה תתקיים **סעודה רביעית**, בחסות **"בית הלחם"**

מקום מיוחד לנשים

בלעדי ביבנה

לע"נ הצנועה והענוה

סולטנה באבאי ז"ל
 בת יוסף ושמחה ז"ל ביום רביעי יד' שבט פקידת שנתה.

לע"נ הצדיק והצנוע

שלום גוזלן
 בן רחל ז"ל השבוע פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

לע"נ הצנועה והענוה

שולמית יצחק-פור
 בת עזרא ונובר ז"ל ביום שני יב' שבט פקידת שנתה. 15:45 עלה לבית העלמין.

ברכה והצלחה

ל"שמואל וביבי דיידי הי"ו
 על הסיוע והעזרה לזיכוי הרבים. שיתברכו ברפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה. שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה ובכל מילי דמיטב, שיזכו לשנים רבות טובות ונעימות.

רפואה שלימה

ל"פריחה ג'זלף
 בת רבקה מנב"ת הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה וש"ס"ה גידיה. שתחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות מכל יוצאי חלציה.

לע"נ הצנועה והענוה

שירין בת שמואל ז"ל ביום רביעי אזכרה בביכ"י "עזרא הסופר". שתמליץ טוב בעד **משה דורון** ומשפחתו

לע"נ הצנועה והענוה

שירין בת שמואל ז"ל ביום רביעי אזכרה בביכ"י "עזרא הסופר". שתמליץ טוב בעד **משה דורון** ומשפחתו

לע"נ הצנועה והענוה

שירין בת שמואל ז"ל ביום רביעי אזכרה בביכ"י "עזרא הסופר". שתמליץ טוב בעד **משה דורון** ומשפחתו

לע"נ הצנועה והענוה

שירין בת שמואל ז"ל ביום רביעי אזכרה בביכ"י "עזרא הסופר". שתמליץ טוב בעד **משה דורון** ומשפחתו

שבת שלום ומבורך

בריאות והחלמה איתנה :

שבתאי מוסאי בן זליכה ואברהם הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו **מרדכי יעקובי** בן ציפורה הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו **מרדכי עמרני** בן רבקה הי"ו בנהור (בני) חי בן אירן הי"ו יוסף חיים גאלי בן ג'מו הי"ו

רבנו עובדיה יוסף בן גורגיה זצוק"ל משה מוסאי בן זליכה ואברהם ז"ל יעקב עמרני בן רבקה וששון ז"ל חיים נאמן בן מאלק ואהרון ז"ל שמעון שבת בן רחמה ז"ל חיים ג'רפי בן אברהם ז"ל ציון נאמן בן מרים ז"ל

שלמה-רפאל כהן-זדה בן זליכה גולשן באבאי בת מרים מנב"ת רחל עמרני בת זליכה מנב"ת דבורה עמרני בת רחל מנב"ת שושנה-ביבי נאמן בת זליכה מנב"ת נהיית יעקובי בת גולשן מנב"ת מרים דיידי בת פרי מנב"ת

ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות ומנהגי ט"ו בשבט

א. יום ט"ו בשבט הוא ראש השנה לאילנות, ואסור להתענות ביום ט"ו בשבט, כמו כן אין אומרים תחנונים ונפילת אפים בט"ו בשבט.

ב. יש נוהגים לעשות למוד בליל ט"ו בשבט שלומדים משניות או זוהר שמדברים מעניין הפירות ואחר כך מברכים על הפירות. ומ"מ יש ללמוד "בהבנה" ככל האפשר, ובפרט יש ללמוד בהלכות השייכות לדיני ט"ו בשבט בענייני ערלה ותרומות ומעשרות.

ג. נוהגים להרבות באכילת מיני פירות של אילנות בליל ט"ו בשבט, להראות בזה שהוא ראש השנה לאילנות, ולברך עליהם ברכות הראויות להם.

ד. לכתחילה אין להביא הפירות לאחר ברכת המזון, כדי להרוויח ברכה אחרונה, שיש מקפידים על זה משום גורם ברכה שאינה צריכה, וראוי לחוש לדבריהם, ורק אם טעו והניחום לאחר ברכת המזון על ידי שכחה וכיוצא, מותר להביאם ויברך לפנייהם ולאחריהם כהלכה ובשבת מותר.

ה. פירות שנשתבחה בהם ארץ ישראל הם שבעה מינים ופירות שבעת המינים, קודמים לברכה לכל שאר מיני פירות העץ, ואפילו חביב עליו מין פרי אחר, יש להקדים את פירות שבעת המינים, וכל הקודם בפסוק בשבעת המינים עצמם, קודם לברכה, ותמרים קודמים כי התמרים "שני" לארץ אחרון שבפסוק, והגפן "שלישי" לארץ הראשון.

ו. יש אומרים שהיין קודם לתמרים, כיון שהיין דבר חשוב הוא שקובע ברכה לעצמו בברכה "בורא פרי הגפן" ויש חולקים ואומרים שאין קדימה ליין על תמרים אלא התמרים קודמים ליין, וכן המנהג, ולכל הדעות מעשה קדרה דהיינו תבשיל מחמשת מיני דגן קודמים ליין.

ז. ברכת המוציא קודמת לכל דבר, ולאחר מכן ברכת "בורא מיני מזונות", ופת חטים קודם לפת שעורים, ואחריהם זית, ואחריו תמרים, ואחר כך ענבים, תאנים, רימונים ואחריהם שאר מיני פירות העץ, וברכה אחת שמברך "בורא פרי העץ" פוטרת כל מיני העץ שלפניו, ואפילו אינם לפניו אם יש בדעתו עליהם וכיוון לפוטרים, יצא ואין צריך לחזור ולברך.

ח. הנוהגים לאכול בט"ו בשבט אתרוג מרוקח בסוכה, אין להם לברך עליו ברכת שהחיינו, מפני שכבר בירכו שהחיינו ביו"ט הראשון של סוכות בנטילת הלולב, ובזה נפטר האתרוג גם מברכת שהחיינו של האכילה.

ט. יש להיזהר מאכילת פירות שמצוי בהם תולעים (תאנים) שלא לברך עליהם אלא עד שיפתחם ויבדקם היטב ויפתחם דוקא לפני הברכה ולא לאחר הברכה, שלא ישהה בין הברכה לאכילה, ועוד סיבה שיתכן שהפרי התלעי וברכתו תהיה לבטלה ולכן יבדוק לפני הברכה, וכן יש להיזהר כשפותח הפרי לראות אם יש בו תולעים, יחזור ויסתום אותו אם אפשר כדי שהפרי יראה שלם בשעת הברכה.

י. עיקר השגת האדם אל רוח הקודש תלויה ע"י כוונתו וזהירותו בכל ברכות הנהנין, וע"י הברכות שעליהם הנאמרות בכוונה הוא מסיר מהם את הקליפות ומזכך את החומר שלו ונעשה זך ומוכן לקבל קדושה.

"מכל מלמד" השכלתי... כח הדיבור – פרשת בשלח

ידוע הדבר שהעולם הזה כמו פרודדור ובסופו הגאולה. "ויהי בשלח" זהו מלשון צער כלומר, אדם היוצא מן העולם ללא מצוות, זהו "ויהי". משה רבנו מלמדנו שצריך לאסוף מצוות שנאמר: "ויקח משה את עצמות יוסף..." והיכן היה עם ישראל? עסוק בבזיה, דהיינו ברכוש הגדול, מפני שהיתה שביעה ומילים היוצאות מהפה חייבים לקיים. אם שומרים על "כח הדיבור" כל חיינו אזי "ותשחק ליום אחרון...".

"לא ימיש עמוד האש ועמוד הענן..." כך אצל האדם מיום היוולדו חי עם שני יצרים טוב ורע ושניהם לעבודת השם יתברך. ענן=מים אש=ריתחא דאורייתא.

"ויאמר פרעה נבוכים הם בארץ... סגר עליהם המדבר..." אל תקרי מדבר אלא מדבר. פרעה זהו היצר הרע המפתה את האדם לדבר לשון הרע על אחרים וכך "סוגר" עליו ולאחר מכן רודף אחריו. "וישאו בני ישראל את עיניהם ויראו את מצרים רודף אחריהם... ויצעקו..." כך כל יהודי הרואה את היצר הרע מיד צועק אל הקב"ה. אולם אם מתמהמה מיד בא הפסוק שמעיד על יאוש כביכול: "ויאמרו אל משה האין קברים... לקחתנו למות במדבר..." ומיד נכנעים. משה רבנו ע"ה מרומם את רוחם בי"כ הדיבור, לא להתייחס וראו את ישועת ה'. כך כל יהודי שרואה שמתגבר עליו יצרו, אל יתיאש כי "תשועת ה' כהרף עין" שנאמר "ה' ילחם לכם ואתם תחרישון..." לעניות דעתי "תחרישון" זה תתפללו מעומק ליבכם. ואם מדברים עליכם לשון הרע או רכילות, כדאי "שתחרישון". מה עשה רבן של ישראל, עמד בתפילה והאריך עד שאמר לו הקב"ה "מה תצעק אלי, דבר אל בני ישראל ויסעו". מפרש רש"י עת להאריך ועת לקצר כפי שהתפלל משה על מרים תפילה קצרה "אל נא רפא נא לה". ילמד עם ישראל שבדברי חולין יקצר ואילו בדברי תורה ומצוות, יאריך והכל בטוב טעם. הקב"ה יזכנו שיאריכו ימינו בטוב ושנותינו בנעימים. (עבדכם הנאמן ש.א.)

רפואה אלטרנטיבית

יתרונותיהם של פירות ט"ו בשבט

שקדים - זרעו עשירים בחלבון ושומנים לא רוויים מומלץ לצריכה ע"י צמחונים. חלב שקדים משמש לטיפול באבנים בכליות ובכיס המרה.

תאנה - זהו פרי בעל תכולת הסיבים הגבוהה ביותר מבין הפירות, אכילה של פרי אחד ליום מספקת כחמישית מכמות הסיבים המומלצת לצריכה יומית. אולם יש להזהר מחרקים.

תמר - משמש להקלה בדלקות בדרכי השתן, כאבי בטן והפרעות במערכת העיכול. חליטה של הפרי מקלה על שיעול, כאבי גרון וברונכיטיס.

צימוקים - עשירים במינרלים כמו זרחן, אשלגן, ברזל ונחושת וכן בסיבים המשפרים את פעילות המעי. משמשות לרטיבות על גבי פצעים.

ילד של אלבום תמונות

יש הורים שמקבלים קשה, בשברון-רוח, בהשפלה, ואפילו בעצב כבד ומעיק, את העובדה שילדיהם נוטשים את היחידות לטובת חיי הפנטסיה שמעבר לגדר. יש אפילו שמקצינים עד ישיבת "שבעה" וקריעת הבגד על אובדן בן או בת לטובת עולם ההבל שמעבר לארבע האמות של ההלכה. מעטים מקבלים זאת בהבנה ויודעים כי הבחירה החופשית של היהודי, היא הדבר היחיד שמוטל עליו, הכל בידי שמים, חוץ מיראת שמים.

תפקיד ההורים להעניק לילדיהם את מלוא החינוך הטהור, את החמימות הנעימות של הבית, את אורח הרוחני של החגים והמועדים, את עונג השבת, וכמובן את חוכמת ים התורה המפלחת עולמות עד אין קץ ואין תכלית.

דרור ציפורי נולד לאב כזה שידע להעניק, ללמד, לחבק, לטייל ובקיצור אבא שכל ילד חולם עליו. אבא קשוב, ניוח, מאיר פנים, שמסביר כל דבר לעומקו של ענין. אבא שלו גם צילם ותיעד כל ארוע בחייו. ואת הכל הניח באלבומים, אלבומי הילדים, אלבומי ימי ההולדת, אלבומי הטיולים. דרור היה בן יחיד לאביו ולאמו, ולכן לא פלא שהוא הצטיין כמעט בכל תחום שהוא נגע בו. כבר בגן הילדים הוא היה הילד הראשון ששלט ראשון באותיות ובניקוד. בכיתה א' בתלמוד תורה הוא קרא בצורה שוטפת וכבר קפץ לכיתה ב' גם בשיבה הקטנה הוא היה המוצלח והמבריק ביותר, וכל רבותיו ניבאו לו גדולות ונצורות. הזיכרון שלו היה פנומנלי, כושר הביטוי זך ומדויק, בקיצור גרשון ורבקה ציפורי היו גאים בבנם לאורך כל הדרך... כמעט.

כשהגיע דרור לשיעור שלישי בשיבה גבוהה הוא התחיל לגלות ענין בעולם המחשבים, בתגליות הדיגיטליות ובתעלולי הבורסה ומנייתיה. בקיצור, בסמוך לגמרא ולפוסקים, תפשה אצלו פינה קטנה של ענייני העולם.

עם הגיעו לגיל 19 הודיע לו ראש הישיבה חד וחלק, "מקומך לא איתנו ואתה יודע בדיוק למה... צר לי, אביך הוא ידיד טוב שלי, אבל כל יום שאתה בשיבה, אתה עלול לקלקל עוד בחור. תבין אותי דרור..." דרור ציפורי הבין היטב את ראש הישיבה ולכן הודיע להוריו, בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים, שמכאן ואילך הוא יוצא לעולם הגדול, מחשבים, עסקים, הכל. הוא הבטיח להם שיעשה כל מאמץ לשמור מצוות, אבל שיבינו, יש בחירה חופשית...

אחרי שלושה חודשים הוא עלה על הבואינג הענק שהוביל אותו לארה"ב, עם המון תקוות גדולות קדימה ושני הורים שבורים ורצוצים מאחור. נכון, נמל התעופה הם התנסו וחתכתבו, אבל גרשון באותן דקות היה כאוב עד תמצית דם לבבו. הוא שלף את המצלמה ותיעד את הפרידה מבנו, החיבוקים והדמעות, את הכיפה הקטנה על הפדחת ואת הנפנוף האחרון לשלום בכניסה למטוס.

"במה טעית?" שאל גרשון את עצמו. חינכתי אותו עפ"י כל הכללים. הוא קיבל אהבה, חום, מתנות, פה ושם אף הכיתי אותו כשהיה צריך. הוא בחור עם דרך ארץ, בעל חסד, מאיר פנים, מה קרה לו שהוא בורח מעולם התורה ל... לא יודע לאן! היה זה לילה קשה. גרשון ורבקה ציפורי ישבו כל אותו הלילה ודיפדפו באלבומים מדפדפים ובוכים. נכון, פעם בשבוע הוא טלפן. השבועות הפכו לחודשים פעם בכמה חודשים שלח גלויה. החודשים הפכו לשנים, כך שמעבר לחילופי מכתבים ושיחות טרנס-אטלנטיות די קצרות, נותק הקשר. דרור נשא אשה יהודיה מעבר לים וניהל אורח חיים חופשי לחלוטין. המזל שיחק לו. הגאונות שלו במחשבים, הביאה אותו לעמק הסיליקון, שם הוא פיתח כמה המצאות גאוניות שהפכו אותו לאחד מכוכבי-העל של חברות הענק. כבר בגיל 26 הוא רשם לעצמו את המליון הראשון, והשמים-בעסקים הללו הם הגבול. "בואו לביקור אני שולח לכם כרטיס" ביקש מהוריו. הם סרבו בעדינות". "תבוא אתה" רמזו ברוך, אך הוא עסוק. אחר כך נולדו התאומים. לבכור הוא קרא אופק, לשני שובל. גרשון ברח את בנו במזל טוב, ונישק את התמונות שהנציחו את נכדיו הקטנטנים.

כך חלפו 10 שנים. ערב חג החנוכה, לפניו בוקר גרשון חש בליבו. הוא העיר את רבקה וביקש שתזמין אמבולנס. כשהוא מתאנק מכאבים הוא ביקש מאשתו לחייג לדרור. דרור ענה. "כן אבא".

"דרור יקר שלי" אמר גרשון בקול חנוק "אני לא מרגיש טוב, תכף מפנה אותי אמבולנס לבית-החולים. תקרא כמה פרקי תהילים לרפואתי... זו הבקשה הראשונה שאני מבקש ממך מאז נסעת לחו"ל. אתה בני יחיד..."

לאחר יומיים נפטר גרשון ואחרי 10 שנים ארז דרור ציפורי מוודה וטס לישראל, להלווייתו של אביו.

"אבא מאד רצה לראות אותך דרורי" אמרה אמו, "הפעם האחרונה שהוא ואני ראינו אותך בשר ודם, היתה כאשר עלית על המטוס לפני 10 שנים, מאז הפך אלבום הנסיעה שלך לחו"ל, לכל עולמו של אבא... אתה אולי לא זוכר, אבל הוא צילם אותך מכל זווית, ארז מוודה, יוצא מן הבית, עולה למכונית, בתוך המכונית ובשדה התעופה צולמו נפרדים, חבוקים ובוכים. עשרות רבות של תמונות. בשלב מסויים של חייו, אתה בנו היחיד דרור, היית אלבום תמונות... ילד של אלבום תמונות".

דרור ציפורי עשה קריעה. "ברוך דיין האמת". כשהגיעו הביתה לשבת "שבעה", הוא מפנה לארון של אבא, ושלב משם את כל האלבומים. הוא עבר עליהם אחד אחד במשך שעות ארוכות, מנגב דמעה פה דמעה שם. מן העריסה, לנן הילדים, לתלמוד תורה, לטיולים. ילדותו ונעוריו שזורים בכל דף. בידיים רועדות הוא הרים את האלבום האחרון. אלבום יציאתו מן הארץ.

לפתע הבחינו עיניו בין דפיו במעטפה חומה עליה נכתב בצבע כחול "לבני אהובי דרור". הוא פתח את המעטפה והוציא משם דף שורות מקופל. "דרור בני מחמדי. רצייתי שתדע שאבא לא כועס עליך. אבא מעולם גם לא כעס. אני יהודי מאמין, ולמרות שברוך לבי על שנעלמת מעולמה של תורה, יודע אנוכי שהבחירה החופשית היא הדבר הנתון בלעדית לכל יהודי בוגר באשר הוא. לימדתי ונתתי ככל שיכולתי כדי לעצב אותך כבן תורה רם ונישא, יתכן שנכשלת, יתכן שאני אשם. אולי לא הענקתי מספיק אהבה, אולי לפעמים הייתי קשוח מדי, או שמא פינקתי אותך יתר על המידה. באמת אינני יודע היכן א-נ-י נכשלת... ומכך אני חרד בבואי לתת דין וחשבון בפני בית דין של מעלה. אוי לנו מיום הדין. בני יקירי, איני יכול להכריח אותך לשנות את דפוס חייך. ומעולם מאז שנסעת לארה"ב לא ניסיתי לשלד אותך לחזור בתשובה, למרות שבנימת קולי הרגשתי את כאבי. אתה כבר איש בוגר, איש חשוב, ויש לך משפחה שלא זכיתי להכיר. אינני אבא של צוואות ולא אטיל עליך משימות כבדות, אני איש פשוט וקטן שניסה להצליח בחינוך בנו יחידו, אבל נכשל. אני רק מקווה שההשתדלות שלי ושל אמך, לחנך אותך כיהודי, תתברר כטהורה וזכה, שכן מיום שהיית עובר בבטן אמך התפללנו עליך ועד רגע זה אנו מתפללים שתזכה לשוב הביתה כיהודי צדיק לכל דבר.

אך פטור בלא כלום, בני אהובי, אינני יכול. בקשתי הצנועה, היא, ואתה אפילו לא מחוייב לה, שתדאג ששני בניך התאומים יכירו לפחות מה זו יהדות. שיכירו את סידור התפילה, את קריאת שמע. תסביר להם שבת ומועדים מה הם. תן להם מעט מושגים יהודיים ואת האפשרות לבחור בחירה חופשית בין טוב לרע, בין הבלי העולם לבין קדושה... אתה הרי זכית לדעת יהדות בטרם בחרת בדרך האחרת. תן גם לבניך אפשרות לבחור. אוהב אותך אבא".

דרור ציפורי תחב את המכתב לכיסו, אימץ את שני בניו הקטנים אל חזהו ודמעותיו זלגו על תלתליהם הזהובים. בדרך לעליה לקבר, הוא חייג לשותפו הישראלי בעמק הסיליקון ואמר לו "רובי ידידי אני נשאר בישראל, עשה לי טובה תחפש קונה לחלק שלי בחברה".

דרור ציפורי שלף את המכתב של אבא מן הכיס ומול הגולל לחש "אבא, אל תדאג, קיבלתי על עצמי שבני התאומים גם הם ידעו יהדות מה היא..." "יתגדל ויתקדש..." (קובי לוי)